BUDAPEST, 1941. NOVEMBER 27. — I. ÉVFOLYAM 27. SZÁM.

ÁRA: 20 fillér

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

MEGJÖTTEK A NYIREGYHÁZI HUSZÁROK

M. KIRÁLYI HONVÉDELMI INTÉZET KÖNYVTÁRA

Mariupol

A CSAPATOK FELVONULÁSA MARIUPOL ELLEN.

Nyugodtan pihen a nagy város, amikor már határában a gyalogság is rohamvonalakba rendeződik...

AZ ELSŐ PÁNCÉLOSOK GYÜLEKEZÉSE MARIUPOL DÉLI SZÉLÉN.

A gyárak kéményei már füstölögnek, de a munka még nem indult meg a kora hajnali órákban...

A csapatok felvonulása Mariupol ellen. Nyugodtan pihen a nagy város, amikor már határában a gyalogság is rohamvonalakba rendeződik... Az első páncélosok gyülekezése Mariupol déli szélén. A gyárak kéményei már füstölögnek, de a munka még nem indult meg a kora hajnali órákban...

A Krim és az Azovi-tengerpart elvesztésé világtörténelmi jelentősége lassan kibontakozik az eseményekből. Budennij volt a szovjethadsereg nagyobbnak kikiáltott vezére s ő vesztette el a fontosabb területeket, — még ma is beláthata következményekkel... Budennij 80 kilométer széles 3 méter mély páncélos-betonos állásait, a melito vasútvonal mentén törték át a német gépesített egysé s a viharos csatákban leszakították a szovjetbiroda testéről a krimi félszigetet és megkezdték a szov csapatok üldözését az Azovi-tenger partján. Észa Dnyepropetrovszk irányából is erős német seregte törtek délnek s megsemmisítették a 9. szovjethadsere Percnyi megállása sem volt Budennij vezérkaráná nem tudták új ellenállási vonalakon megállítani a s züllött, megvert hadosztályokat.

Mariupolt Berdjanszk felől közelítette meg egy S hadosztály s a meglepett várost, amely tele volt ren zetlen szovjetcsapatokkal, rövid, heves harc után, hány óra alatt elfoglalta.

A 200.000 lakost számláló Mariupol volt a l élénkebb kikötővárosa a doneci iparmedencének s na átrakodó központja a tengeri és szárazföldi áruszá tásnak. Hadiipara különösen a tengerészeti felszerel táplálta, de az ukrajnai harcokban sok fegyvert szá tott a Kiev alatt küzdő szovjethadseregnek is. Mariu elfoglalása óta semmit sem hallottunk Budennijről. Az Azovi-tenger déli kijárata Kercs elfoglalása óta németek kezében van s Mariupol hősei már Rosztov állanak s a Kaukázus kapuját döngetik...

Egy vörös torlasz leküzdése után, beljebb hatolnak a városba a harci kolonitmények...

HAJNALI 3 ÓRA 20 PERCKOR MEGINDUL A ROHAM!

Gyalogosok nyomulnak előre, de mögöttük vigyáz a nagyobb távolságokra a leghűbb barát, — a rohamágyú... A civilek egyszerűen kiállanak az utcára s bámulják az ütközetet. A szovjetnép tudja már, hogy a szövetséges seregek békés lakásokat nem bántanak...

Kemény küzdelem a mariupoli pályaudvar elfoglalásáért.

A rohamágyú végigvonul a bizonytalan helyeken.

elfoglalása

A város szívében elcsöndesedik a harci zaj, —

csak a kikötőt lövi a felvonult tüzérség s a menekülő szovjethajókat.

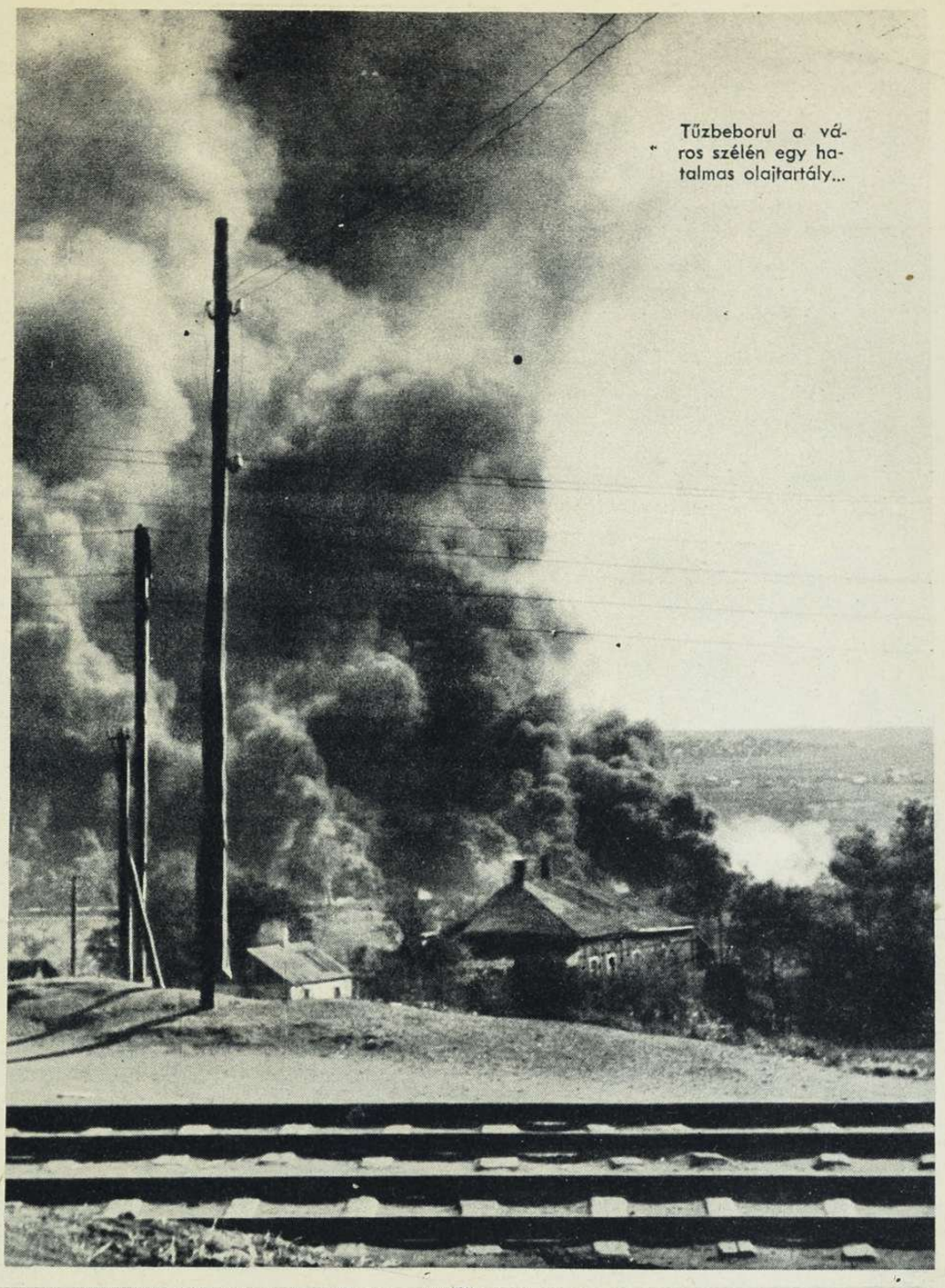

Tűzbeborul a város szélén egy hatalmas olajtartály...

Az eltalált tankhajót a hullámok sodorták a sekély parti vizekre, ahol megfeneklett... Mariupolt elfoglalták a szövetségesek és —

Budennij vert seregei elindulnak végeláthatatlan sorokban, a kijelölt gyüjtőtábor felé...

A MARIUPOL KÖRÜLI HARCTÉR

AZ „UNGVÁR" HŐSEI

A Fekete-tengeren

A nemzet mély megdöbbenéssel értesült az „Ungvár" tragédiájáról, s ugyanakkor büszke kegyelettel gondolt és gondol a hősökre, akik ezer veszély között halálig híven teljesítették kötelességüket.

Békeidőben az időnként kiadott helyzetjelentésekből tudtuk meg, hogy a „Budapest" Montevideoban, a „Csikos" Port-Saidban, a „Szeged" Haifában s a többiek is a világ más-más pontján lengetik árbócaikon a nemzeti színeket; jóleső érzéssel és büszkén olvastuk motorosaink világjárását.

Amióta Európa a becsület harcát vívja a bolsevizmus ellen, s amióta mi magyarok is fegyvert fogtunk, hogy mint már annyiszor, ismét védelmezői legyünk Nyugatnak, a Duna- és Tengerhajózási Társaság nem adott jelentést hajóinak tartózkodási helyéről; csak az illetékesek tudták: melyik merre jár...

Az „Ungvár" a Fekete tengeren járt és talán éppen a Dunatorkolat felé vitték motorjai, amikor ráfutott a végzetes aknára és személyzetének tizenkét tagja a hazáért teljesített szolgálata közben tengerész hősi halált halt.

Viharban az „Ungvár"

Milassin Lajos Iván, tengerész-kapitány, parancsnok

Becker Károly tengerész-hadnagy

Csepeli Zoltán tengerész-hadnagy

Gebauer Béla tisztjelölt

Muschinek János ü. v. tengerészgéptiszt

Hainess Elemér tengerészgéptiszt

Lindmayer István tengerészszakács

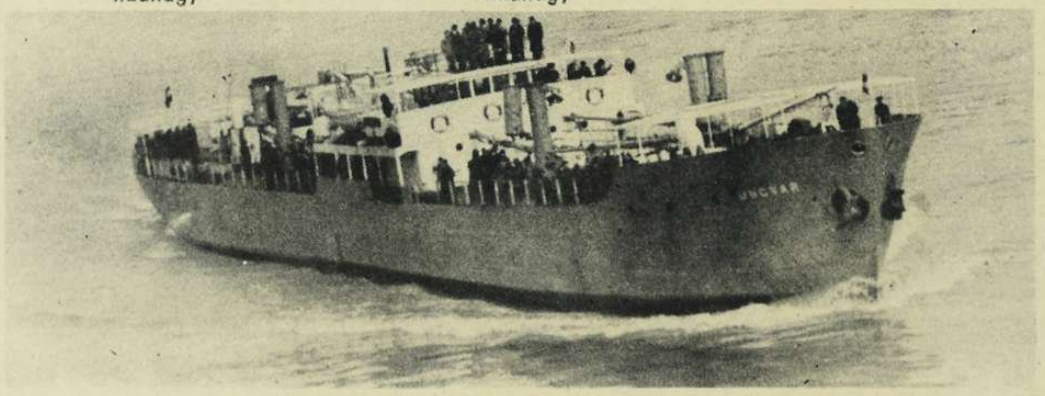

Rácz Imre tengerészgéptiszt

Balázs László tengerészgéptiszt

Szitár János matróz

Tóth Ferenc fedélzetmester

Szőnyei István géptisztjelölt

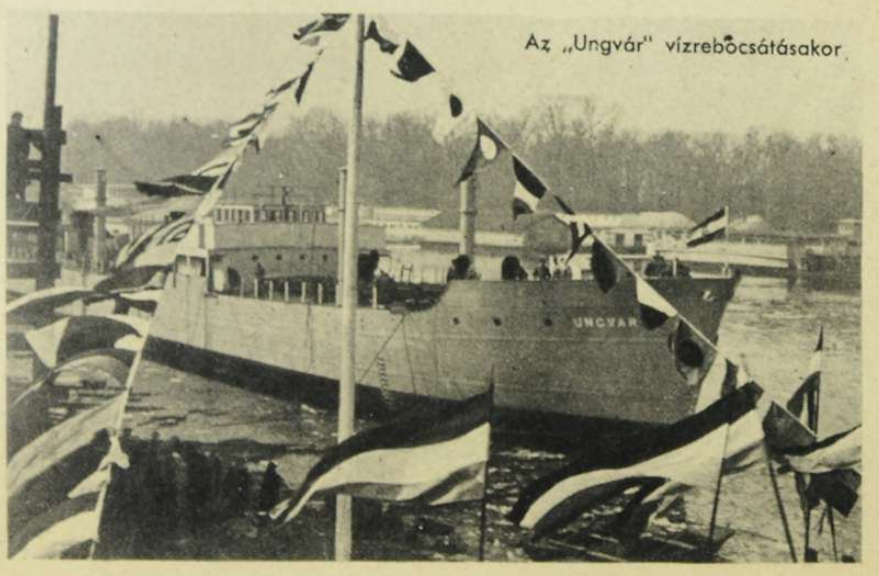

Az „Ungvár" vízrebocsátásakor

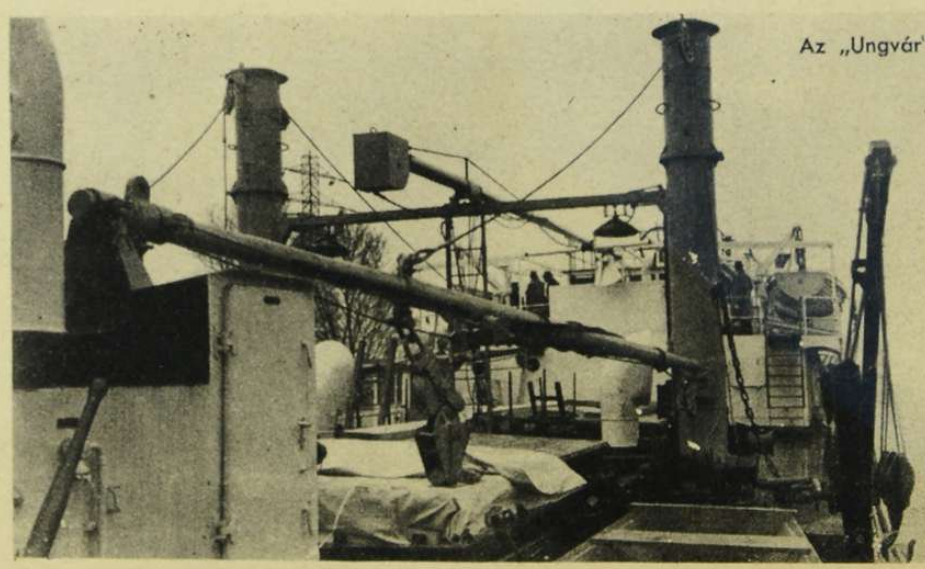

Az „Ungvár" fedélzetén

HÉTRŐL HÉTRE

Churchillt

Meginterpellálták az angol alsóházban s mérgesen megkérdezték tőle, hogy hol van a megígért zsidó hadtest, amelyet Palesztinában kellett volna megszervezni, kiegészítve végtelen sorokkal a demokráciáért lelkesedő önkéntesekből a világ minden tájáról. Churchill bizonytalan irányba legyintett a furcsa kérdésre és nem válaszolt, pedig már többször bejelentette, hogy a zsidósághoz örök hála fűzi s nem akarja megbecsülni harci erényeik felélesztését. A jóindulatú biztatásnak eleddig nem volt eredménye, pedig az utolsó két esztendőben adódott már nehány alkalom a demokráciák fegyveres megsegítésére... A láthatatlan zsidó hadtest ügye valóban gondolkodásra kényszeríti az embert. Ha hirtelen arra gondolunk, hogy bármelyik 15 milliós népét a Földnek, olyan heves és olthatatlan szenvedélyek és tényleges érdekek fűznék Angliához, mint a nemzetközi zsidóságot, — elképzelhető volna, hogy egy másik nép nem állít fegyveres alakulatokat főszövetségesének oldalára? ... Hiszen a zsidóság kezét és pénzét mindenütt érezni lehet a háborús indulatok felkavarásában, miért nem hasít hát kellő részt magának a — háborúból is? ... Lázítani, izgatni, írni, uszítani, suttogni, rágalmazni s pénzelni a háború kiterjesztésének elvadult titkos szervezeteit a világ fúngbaboritása érdekében, — ez megfelel a faji ellegnek, de a hadbavonulás s a csataterek szörnyű megpróbáltatása csak más népek osztályrésze lehet? ... Fekete szakadékok nyílnak meg a gondolkodó ember előtt. A bolygózsidó, a nyugtalan Ahasvérus elkerüli mindig és mindenütt a nehéz munkát és a halálos harcot, de színesen és mohón szerez vagyont mások verejtékes munkájából és kiomló véréből! Ez a történelem tanítása évezredeken át, attól az időtől, amikor a zsidóság az őshazában is pénzen vett zsoldosokkal háborúskodott; de kegyetlen lett s vérszomjas a végletekig, ha már győztek hellyette... A történelem parancsolja az egészséges népeknek, megtiltani a zsidóságnak, hogy részt vegyen a vendéglátó országok politikai életében. A szovjetzsidók a front mögött kegyetlenkednek, az angol zsidók hátulról biztatják a brit birodalom és Amerika népeit a harcra, az egész világon fanatikus zsidók tüzelnek a tengelyhatalmak ellen, de a háború 3. esztendejében még nincs egy önkéntes zsidó zászlóalj a hadszintereken, ahol a halált osztogatják. Ki nem tudja levonni ebből a sajátságos tényből az egyetlen lehetséges tanulságot? ...

Világtörténelmi

események zajlanak le a szemünk láttára s alig veszünk még róluk tudomást, pedig erősen érdekeltek vagyunk. A szomszédságunkban megindult egy új birodalom szervezése és bekapcsolása az európai életrendbe. Rosenberg német birodalmi miniszter és munkatársai lényegében 1,700.000 négyzetkilométer terület és 75 millió lélek új közigazgatási és gazdasági egységesítésének munkáját kezdették meg s nyugodtan állíthatjuk, hogy ilyen gigantikus megbízást a történelem kezdete óta egyetlen uralkodó sem adott, — mert nem adhatott, — mint Hitler Adolf, amikor elrendelte az elfoglalt szovjetterületek hozzáidomítását Európához ... Először indul meg az óriás szellemi, politikai és gazdasági vállalkozás az európai földrész szerves egyesítésére s a keleti nyersanyagforrások és gabonamezők bekapcsolására a nyugati forgalomba. Ez a legnagyobb európai forradalom, amióta a vén földrész öntudata az ókorból kifejlődött! Beláthatatlan új fejlődési folyamatok indulnak meg, megváltozik Európa arculata, mélyreható átalakulás kezdődik a forgalom, a termelés és a munkamegosztás terén, új élet virágzik fel a Fekete-tengeren és a Dunán s a munkának határtalan lehetőségei nyílnak mindenfelé. Az ukrajnai rész újjáépítésére az egész európai ipart mozgósítani kell évtizedekre s a közelfekvő iparosodott országok munkássága tisztes megélhetéshez juthat. A romok helyére új életet kell varázsolni, de a romok között és alatt, ott fekszik minden szükséges nyersanyag az építéshez. Nem az esztelen és értékromboló verseny, hanem a tervszerű szövetkezés és a tervgazdálkodás teremt majd rendet és virágzást az európai élettérben, minden dolgozó nemzet számára. Az új keleti birodalomépítés munkájára kell felkészülni s keresni előre a lehetőségeket, a bekapcsolódás természetes vonalait s a tervgazdálkodási megegyezéseket, hogy idejében és rugalmasan tudjuk átállítani a termelési gépezetet az új feladatok ellátására. Életet és gyors haladást biztosítanak maguknak az olyan nemzetek, amelyek a feltárult nagy cél felé idejében elindulnak!

Werner Mölders

a világ legbátrabb vadászrepülője, a 28 éves ezredes, 115 légi győzelem csodálatraméltó hőse, lezuhant egy futárgéppel, amelyet nem maga

vezetett s halálát lelte a gép romjai alatt. Lovagkeresztjét kard és brilliáns díszítette, bálványa volt egy harci erényekben gazdag nemzetnek, nevét a fiatalság szívébe zárta s hazája határain túl milliók ismerték. Életvidám, jószívű, bajtársias férfi volt, hadnagy 1935-ben, de tündöklő pályáját senki sem irigyelte tőle, mert mindig sokat adott hűségből, halált megvető szolgálatból s cserébe semmit sem kért dicső tetteiért. Az idegrendszere, a szemei, a két keze, a technikai iskolázottsága, önfegyelme és hidegvérű bátorsága avatták a technikai kor hősévé. Lelki és testi tulajdonságainak egyensúlya forrasztotta össze a vadászgéppel, amelynek utolérhetetlen művésze lett a légi harcokban. Ki tudja méltóan jellemezni 115 légi harc minden fordulatát s villámgyors cselekedetét, a párharcot a végtelen ürben, szakadozott felhők rongyai között, a csalogató menekülést és a váratlan támadást, a küzdelmet a magasságért és a jobb helyezkedésért, a vigyázatot az ellenséges raj dühödt támadásában, a legkedvezőbb pillanat kivárását a halálos géppuskatűzre s lángralobbantására a vörös spanyol, az angol, a francia és a szovjet repülőgépeknek: — ki tudja Mölders 115 győzelmét méltóan jellemezni? ... Ha angol, vagy francia lett volna, akkor is feléje fordul a világ figyelme és bámulata, mert van az emberi teljesítményeknek egy olyan mértéke, amelyen túl a dicsőség babérkoszorúját már nem a hadbanálló táborok szerint osztogatják. Az emberiség harcot vív a levegő tökéletes uralmáért s ebben az óriás küzdelemben, az európai háború tapasztalatai évtizedekkel lendítették előre a haladást. Ha majd béke lesz s az országok és nemzetek egy lehiggadt században élvezhetik az elért eredményeket, akkor is megmarad tisztán és ragyogóan Werner Mölders emléke követendő példának az ifjúság előtt, mert korának igaz fia, a gépe mestere s a levegő bátor ura volt, népének és hazájának halálig hűséges szalgálatában ... Mélységes megindulással helyezünk el sírján — egy magyar fenyőágat ...

Az Antikomintern

egyezmény megkötésének évfordulóján, Berlinben 12 állam értekezlete hirdet harcot a világbolsevizmus ellen. A szovjetfronton óriás csaták dúlnak s a harctereken a háborút viselő országok katonái és az önkéntes légiók vérükkel pecsételik meg az új európai hitet, amely feltámadt a nemzetközi összeesküvések és a nemzeteket megrontó osztályharc gondolata ellen. Amióta megjelent Marx kommunista kiáltványa s a vörös tűzcsóvát a megszervezett zsidó vezérbandák szétdobálták Európában, azóta nincs nyugalom s azóta a szociális kérdéseket idegen érdekek sajátítják ki, a nyomor és a küzdelem politikai vámszedői, akik nemzetközi uralmuk megteremtésére hajlandók mindent feláldozni, ami a dolgozó emberek sérthetetlen erkölcsi és anyagi java! Az 1., a 2. és a 3. internacionálé vörös lobogója alatt ugyanaz a vezérkar húzódott meg, hirdetni az osztályharcot, a polgárháborút, a történelmi materializmust s a proletáriátus korlátlan uralmát, de ez a vezérkar nem a dolgozó munkásokból tevődött össze s nem is a gyárak és bányák bús népének emberi érdekeit szolgálta, hanem egy messzeágazó, központilag irányított, titokzatos kalandor társaság uralmi vágyát. A munkásság és becsületes alsóbb vezetők küzdöttek a bérért, a munka jogáért, a tisztességes emberi élet lehetőségéért, de felső uraik csak eszköznek használták a milliós tömegeket, s nagyon sokszor a tőke zsidó uraival együtt készítették elő a nemzetközi forradalmat. Az orosz nép végre a nyaka közé kapta két hosszú évtizedre a kiteljesedett marxista vezetést és a III. Internacionálé szellemi uralmát. Mérhetetlen nyomor, szenvedés, elnyomás, terror és éhinség lett az elvtársak politikájának következménye. Az orosz munkás szájától elvonták a falatot, hogy legyen miből hirdetni szünettelenül a világnak, a szovjetparadicsom nagyságát és a forradalmat! Csak a zsidóság nyert a tengernyi vérrel megteremtett kommunizmusból s csak hideg lidércfény csalogatta a dolgozókat a III. Internacionálé szennyes portájára. Hazug elmélet és hazug gyakorlat a kommunizmus, lelki és szellemi eltévelyedés, merész és agyafurt népcsalás, zsidó mákony s hatalmi alakulatok mérge, elveszejteni vele a kellemetlen szomszédot ... A szovjetpélda elég volt évszázadokra! Új útakon s az új világ felé csak a népi és a nemzetiszocializmus vezetheti az emberiséget, a szociális kérdések becsületes megoldása felé. Az antikominternhez csatlakozott államok erejében és összetartásában látjuk Európa boldogabb jövendőjét! ...*

A t. Ház

A honatyát a parlamenti őr és a kapus köszönti a képviselőház bejáratánál.

A képviselőház harmadik hete tárgyalja a magyar állam 1942. évi költségvetését s a megnagyobbodott ország 3,256·3 millió pengős kiadása körül alapos vita folyik, az összes pártok élénk részvételével. Megelevenedett az élet a törvényhozás gyönyörű, dunamenti palotájában s hosszú parlamenti szünet után, régi barátok és ellenfelek találkoznak újra a folyosókon... A nyolc órás ülések alatt teljes erővel dolgoznak a képviselőház üzemei s nehéz munkát végez a kisszámú tisztikar. A költségvetés tárgyalása alatt a késő éjjeli órákba nyúlnak a szerdai interpellációk s éjfél felé bizony már kevesen hallgatják a nyár óta összegyült panaszokat hangoztató honatyákat. Az ülésterem magas kupolája alatt, kormánypárti és ellenzéki beszédekben sokszor egymásnak feszül és sokszor közös tapsban találkozik a szárnyaló gondolat Magyarország jövendőjéről; **világnézetek és pártprogramok ütköznek meg egymással, dícséret és gáncs hangzik, keserűség és elégedett megnyugvás csap össze s ebben a szellemi viaskodásban tárul fel az ország politikai, gazdasági és társadalmi arculatának sok erőteljes vonása...**

A nemzet figyelme a parlament felé fordul s milliók várják a törvényhozás munkájától a dolgozó magyar nép sorsának és küzdelmes életének jobbrafordulását.

Az ülésterem csillárainak fényében folyik a tanácskozás... A folyosó nemes ívelésű ablakai a ködös, széles Dunára néznek. **Ez az öreg folyó ezer év óta hömpölyög a budai hegyek alatt s hirdeti az időtlenséget és az örök változást a magyar törvényhozásnak. Ősi a föld és a nép, de mindig új az élet....**

A külügyi tárca vitája.

Mester Miklós: „A székely munkások érdekében interpellálok..."

Gyula bácsi borotvál a képviselőházi rászteremben. Régi embere a törvényhozás körül kiépült világnak. Sokat l már és sokat megéit a folyosói izgalmából. Gyula bácsi nyírta meg — Tisza Istvánt...

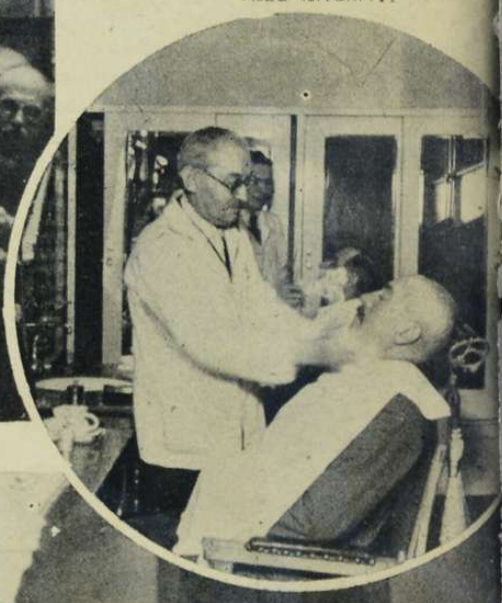

Festetics Domonkos gróf, a szigetvári képviselő csak úgy állva ebédel a parlamenti büffében.

VARGA JÓZSEF kereskedelemügyi és ip miniszter:

„Sajnálatos, hogy tág lelkiismeretű kere emberek, anyagi ellenszolgáltatás fe hajlandók magukat tiltott üzleti célok s latába állítani..."

lésezik

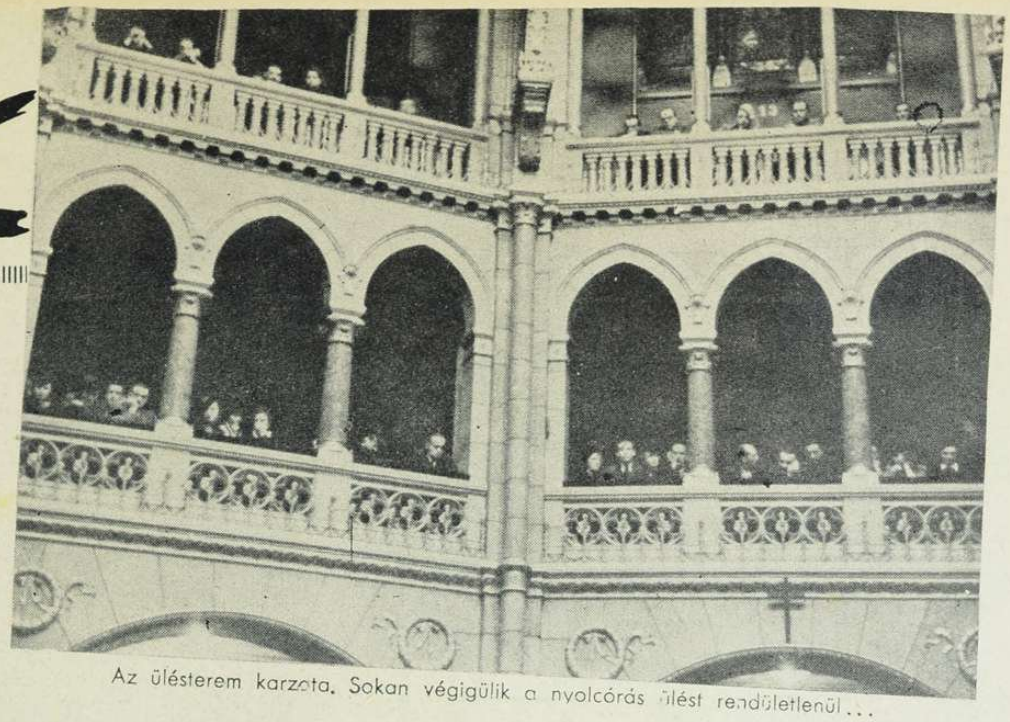

Az ülésterem karzata. Sokan végigülik a nyolcórás ülést rendületlenül...

BÁRDOSSY LÁSZLÓ miniszterelnök és külügyminiszter:
sokszor elzúgott felettünk. Megtépte üstökünket, de derekunk a harcban
jolt meg. S ma olyan mélyen, olyan elválaszthatatlanul vagyunk össze-
a földdel, amely a mienk, mint ahogyan hegyek ágyazódnak be a föld
mélyébe!

Tanácskozás, beszélgetés a folyosón. Imrédy Béla egy erdélyi képviselő szavait hallgatja, nagy érdeklődéssel.

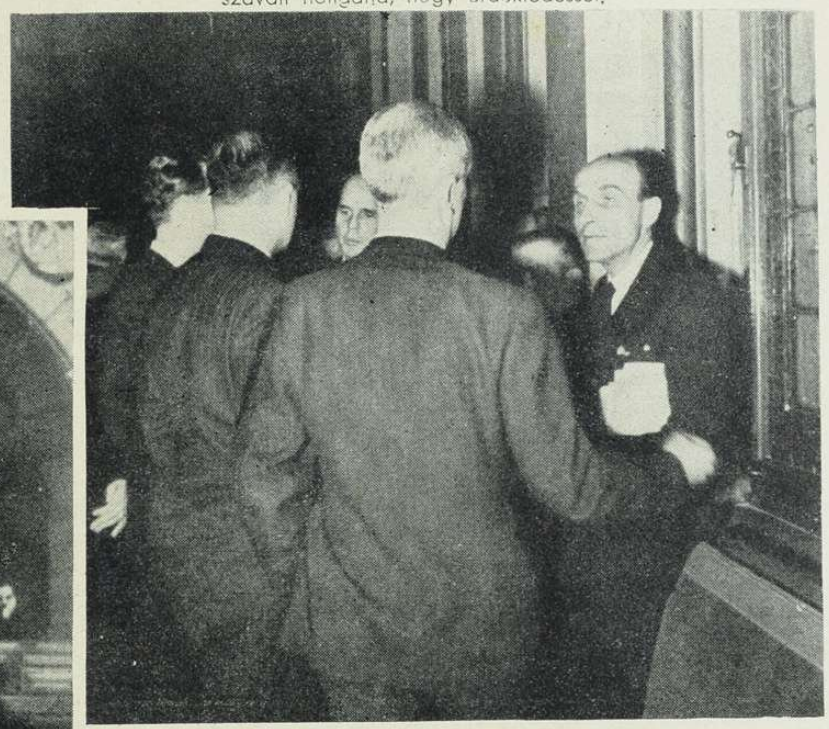

FERENC: „Állócsillaga csak egy van a politikának: Magyarország!..."
orban jobbról balra: vitéz Jaross Andor, vitéz Imrédy Béla, Baky László,
Kunder Antal és Matolcsy Mátyás.)

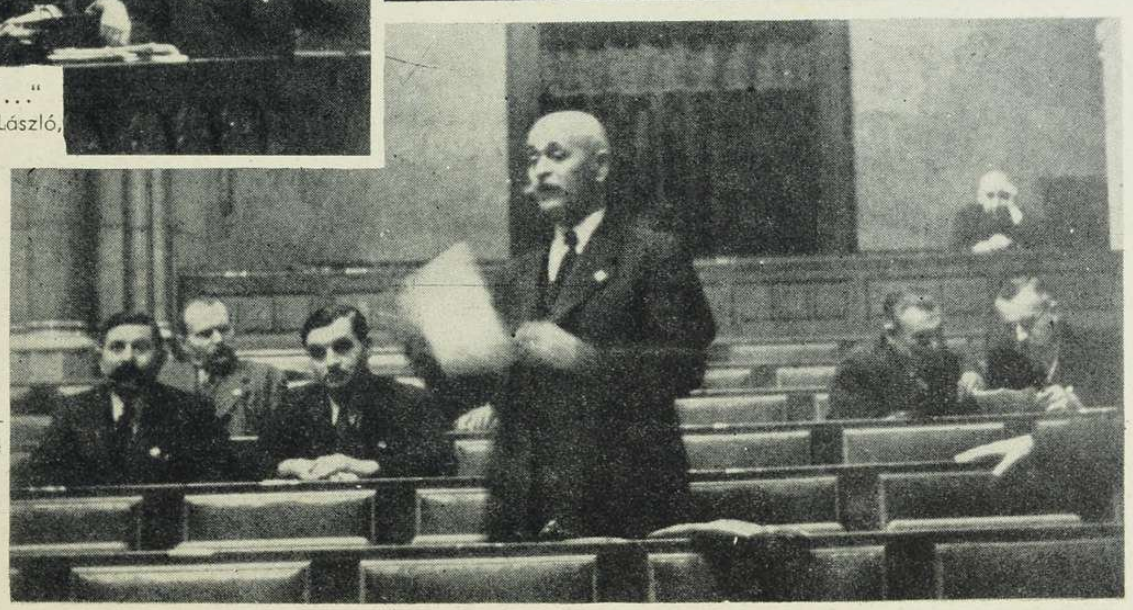

A telefonközpont erősen dolgozik az ülésnapok alatt...

Pápai István kormánypárti képviselő interpellál a zsidóbujtatók ellen...

Gróf Eszterházy Móric a folyosón. Baloldalt magyar ruhában Szinnyei-Merse Jenő, a képviselőház alelnöke.

A parlamenti posta helyiségéből széthordják a leveleket a képviselőknek.

Tornászbajnoki viadal a Művelődés Házában

Tóth Lajos, a bajnokság második helyezettje, korlátgyakorlatát végzi

Büszkeség és meghatottság sugárzik az arcukról

Erich Stadel, a férfibajnokság győztesének akrobatikus ugrása.

A női bajnokságot a magyar Gamauf Gyuláné nyerte pompás talajtornájával

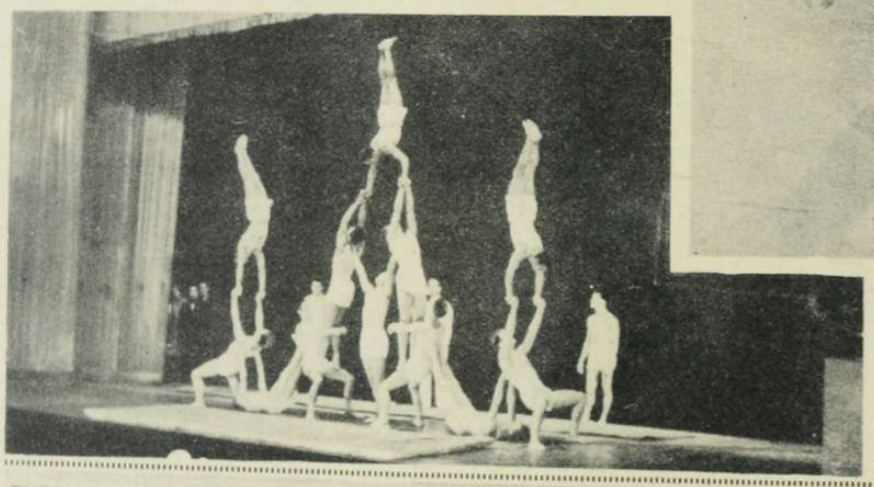

A csoportgyakorlatok cirkuszi mutatványoknak is beillenének.

Magyar képhiradó

Könnybelábadt szemmel nézi unokáját, amint esküre emeli kezét!

ILYEN AZ ERDÉLYI NYERETMÉNY-KÖTVÉNY

A MAGYAR HAZÁT SEGÍTI MEG MINDEN VÁSÁRLÓJA

A csendőr szeméből bajtársi szeretet sugárzik a huszárok felé. Valamikor ő is az volt...

Esküsznek a huszárok

...uszáreskü Szabadkán

A győztes csaták után bevonuló honvédcsapatoknak csillogtott tavasszal olyan büszkén a tekintetük, mint most az első bácsi huszároknak, akik vasárnap a szabadkai huszárlaktanya udvarán összes katonaparádé keretében felesküdtek a legfelsőbb Hadúrnak.

Jugoszlávia mindent elkövetett, hogy a trianoni ajándékot ...ávvá tegye: csetnik-hordákkal és ószerb telepesekkel népesítette ... azt a területet, ahol még a pacsirta is magyar dallal röppen ezer ... óta a magasba. Az újoncok, akik sorakoztak a szabadkai huszár...ktanya udvarán, a jugoszláv „nemzetnevelés" tragikus huszonkét ...ében nőttek emberré. De ahogy lángragyúlt arccal elmondották ...küjüket, ahogy délceg paripatáncoltatással ezredzászlójukat hoz...k és ahogy dübörgő díszmenetben parancsnokaik előtt elvonultak, ...oban minden lépésük, minden szemvillanásuk, minden mozdulatuk ...agyar volt a magyar huszár büszke öntudata!...

Fehér paripákon hozzák a felszalagozott ezredzászlót

A harsány vezényszavak egy emberként mozgatják a díszvonalba felálló csapatot

Az ünnepség után kíváncsian ismerkednek a diákok a kiállított harci-eszközökkel. A latin szótárt bizonyára szívesen felcserélné sok közülük a karddal

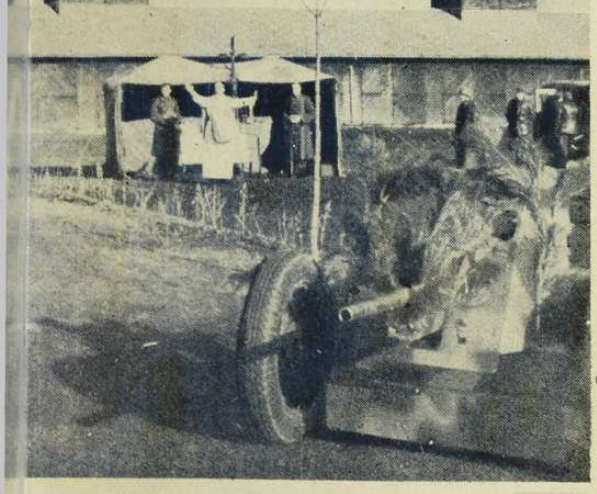

„Áldd meg Isten a fegyvereinket!"

...örfényes ...reken egy... pattog... szebbnél indulók

Tábori mise után eskühöz sorakozik az újonccsapat

A HÁBORÚ

„Emlékszel Pajtás?" Két bajtárs a spanyol polgárháborúból, akik már annakidején együtt küzdöttek a bolsevisták ellen, Paoló Kolade és Antonió Gonzalez Caminó most a „Kék Divizió tagjaiként találkoztak új harcaik színhelyén, a szovjetfronton...

MEGÉRKEZETT AZ EBÉD

Az első vonalban küzdő katonák meleg érdeklődé
várják a meleg ételt.

Vidám kártyázás a bombákon. Déli pihenő egy délukrajnai repülőtéren

HALÁL A FEGYVERTILALOM BÜNTETÉSE

Ukrajnában egy szovjetzsidó pincéjében valósá
fegyverraktárt találtak, rengeteg lőszerrel együtt

ÉSZAKI ÉS DÉLI TALÁLKOZ

A finn katonák az északi fronton rénszarvasokat használnak szállításra,..

ÉLYSÉGEIBŐL

VÉGTISZTESSÉG AZ ELLENSÉGNEK

...lőtt angol repülő sírján a német légierő koszorúja s az őszi virágok hirdetik a katona-becsületet...

UKRÁN PARASZTOK A MISÉN, A FELSZABADULT TERÜLETEN.

A TETSZHALOTT, AKI IGAZÁN MEGHALT...

A legyőzött szovjetüteg mellett, halottnak tetette magát ez a szovjetkatona s kézigránáttal várta a közeledő német harcosokat. Terve nem sikerült. A golyó gyorsabb volt, mint gyors mozdulata...

...denfelé egyforma a szörnyű kép. A szovjet konokul ragaszkodik a régi babonához, hogy a házak fel-...tásával s a bevonuló csapatok elszállásolásának megakadályozásával visszavonulásra kényszeríti a tél beálltával a szövetséges csapatokat...

ÉGŐ FALVAKON ÁT.

...RÉNSZARVASSAL ÉS A TEVÉVEL

... délen pedig a németek tevékre rakják a terhet, az Azovi-tenger partvidékén.

Akik ott voltak

(Erdődy Mihály felvételei.)

A vörös pokolból jöttek haza a nyíregyházi és a nagyváradi huszárok s az egész nemzet osztatlan szeretete és öröme fogadta őket. Képeinken a visszatért magyar lovasok és páncélosok típusait örökítettük meg, tiszteket, altiszteket és közlegényekef, a remek magyar fajta katonáit, akikre büszkék vagyunk s akiknek hálásan köszönjük, hogy az európai küzdelemben **a magyar becsület és vitézség hírét s nevét, őseikhez méltóan újra felragyogtatták . . .**

A DICSŐSÉGES EZREDZÁSZLÓ

UDET RAVATALÁNÁL Hitler Adolf búcsúzik nagy munkatársától...
(A Magyar Futár rádióképe)

UDET VEZÉREZREDES, REPÜLŐSZERNAGY, a né... met légi haderő hőse és szervezője, egy ú... fegyver kipróbálásánál halálos szerencsétlens... áldozata lett. A kötelességteljesítés nagy halott... ját az egész német nép gyászolja

világ

Alfréd Rosenberg, a megszállott keleti területek birodalmi minisztere Hitler vezér és kancellárral a főhadiszálláson

URI ACÉLERŐDÖK NEW YORK-BAN.
Buckminster amerikai mérnök találmánya ez az acélházikó, a leg... újabb, kerek „védelmi ház", amely a meritett papírra nyomott propagandafüzet szerint, bombabiztos fedezék légitámadás ellen s... kiválóan védhető szárazföldi harcokban is. Szellőztetése remek s... bárnak is berendezhető. Csak az a kérdés, hogy mirevaló — Amerikában?...

Alfréd Rosenberg, a megszállott keleti területek birodalmi minisztere.

Alfréd Mayer dr., birodalmi helytartó, Alfréd Rosenberg állandó helyettese.

Heinrich Lohse, körzetvezető, a megszállott területek északi felének birodalmi biztosa.

Erich Koch, a megszállott területek déli felének birodalmi biztosa.

BERLINI ÜNNEPSÉG

Magyarországnak a hármashatalmi egyezményhez való csatlakozásának első évfordulóján.
A Magyar Futár rádióképén, Sztójay őme magyar követ a japán nagykövettel beszélget.

Reményi-Schneller magyar pénzügyminisztert római látogatása során a Palazzo Venezia-ban fogadta a Duce

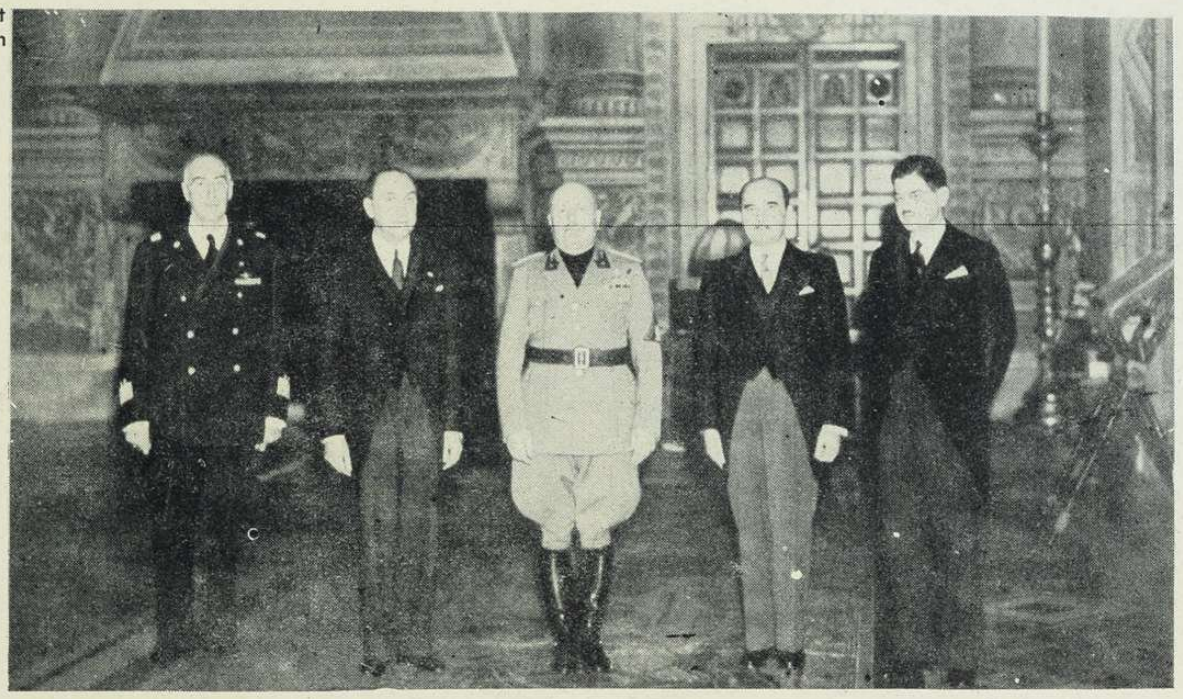

ujság

SZOVJETZSIDÓK ELŐNYBEN...

A moszkvai Prawda első oldalán ünnepli Moses-man Salzmann Izsákot, a Kirow-művek vezérigazgatóját, akit a Lenin-rend után, most a szovarany emlékérmével tüntettek ki. A háború óta a szovjetoroszországi zsidó uralom leplezetlenül irányítja az eseményeket s szövetségesnek fogadja mellé állítja a nemzetközi zsidóságot az egész világon...

AZ A BIZONYOS „RÉGI JÓ VILÁG", AMI NEM IS OLYAN RÉGEN VOLT...

Zsidó propaganda levelezőlap a kelet-európai rabbik marienbadi találkozójáról; — talán mondani sem kell, — a német felszabadítás előtt...

AZ ANGOL PARLAMENT légi bombáktól megrombolt tetejéről 100 tonna acélt szedtek le, hogy harckocsikat gyártsanak belőle. A háttérben a híres Big Ben...

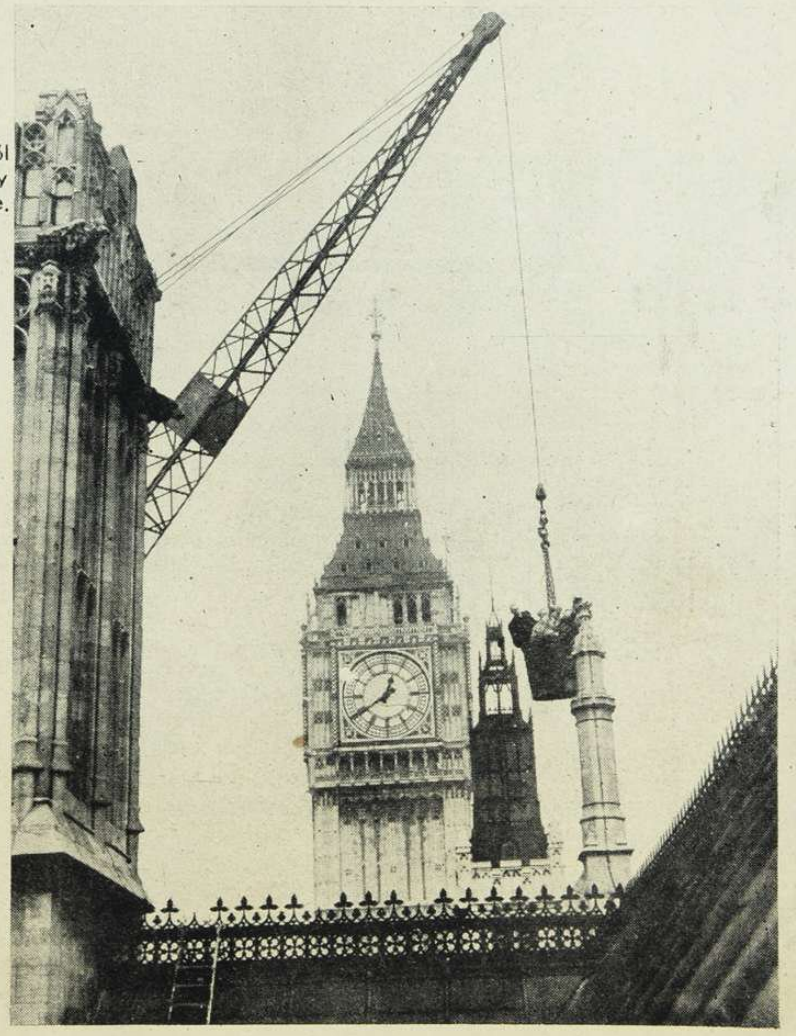

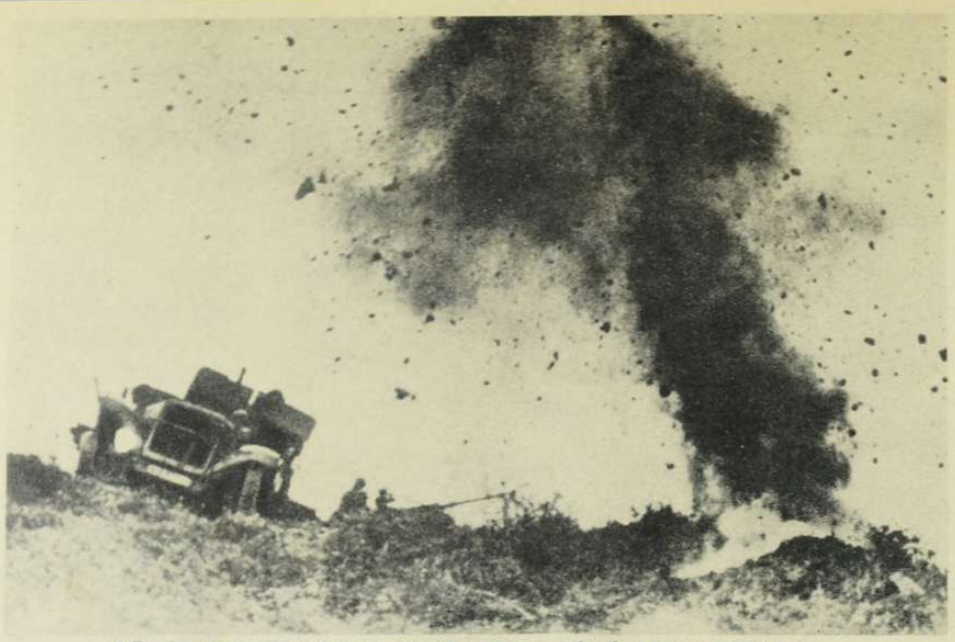

KÖ- ÉS FÖLDTÖRMELÉKET ZÚDÍT A BECSAPÓDÓ SZOVJETGRÁNÁT A NÉMET LÉGELHÁRÍTÓ ÁGYÚ LEGÉNYSÉGÉRE

NYUGALOM A HARC ELŐTT
Földbeásott német tábor a szovjetfronton. Itt is jobb, mint a férges falvakban...

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK ÉS UJ

A keleti háború hatodik hónapja kezdődött meg ezen a héten s önkéntelenül vetődik fel a kérdés, hogy mi lesz a helyzet az első félesztendő végén...? Mi történhetik még újabb 30 nap alatt, amikor erős a meggyőződésünk, hogy hatalmas, új események katonai előkészítése már a befejezéshez közeledik s egyidőben a világpolitika arcvonalán is súlyos döntések várhatók... Karácsonyig, de a részletekben sokkal hamarább megismerjük Leningrád és Moszkva sorsát, a kaukázusi előtér új arcvonalait, az északafrikai csata eredményét, az amerikai—japán tárgyalások végső alakulását, a felfegyverzett amerikai kereskedelmi hajóraj tevékenységét s Anglia szándékát — Nyugatafrikában. *Minden nagyobb döntés esedékes, ami a háború további menetére komoly hatást gyakorolhat!*

A hét katonai fontosságát három szóval jellemezhetjük: *Rosztov, Moszkva, Marmarika.* Bevezetőben azonban érdekes megemlékezni arról, hogy *Sztalin* összehívta a nélkülözhető szovjettábornokokat s többórás előadásban ismertette előttük az eddigi sikertelenségek okait, valószínűleg abban a sajátságos bolseviki reményben, hogy a bő lére csorgatott lecke után minden megváltozik s hirtelen szovjetgyőzelmekbe fordul. Sztalin szerint azért veszett 75 millió lakos, 3.8 millió fogoly, 22.000 harckocsi, 27.500 ágyú és 16.000 repülőgép, — amit egyébként nem ismer el, — mert a szovjet hadseregnél:

1. *hiányos a felderítés;*
2. *az egyes hadseregek között hiányos volt az összeköttetés;*
3. *a páncélosokat és a páncéltörő ágyúkat hibásan használták;*
4. *a támadószellem általában gyenge;*
5. *az egyéni taktikai képesség a vezetőkben gyenge;*
6. *a fegyelem sulyosabb helyzetekben megingott...*

Sztalin pontjai feltünően rávilágítanak a szovjet hadsereg bajaira, de nem tárják fel a szörnyű veszteségek *mélyebben fekvő okait.* A szovjet felderítés azért volt hiányos, mert a németek nem engedték, hogy teljes legyen s az egyes hadseregek között azért szünt meg igen gyorsan az összeköttetés, mert a németek elvágták. A páncélosok sem voltak hibásak, csak a német egységek dolgoztak hibátlanabbul s ahol a szovjet támadó szelleme megélénkült, ott nyugodtan beengedték maguk közé az ellenséges páncélosokat s azután két oldalról halomra lőtték az éket... A szovjet vezérkar és a tábornokok hadműveleti képessége tényleg alacsony volt, de ebben már *Sztalin a hibás,* mert ő végeztette ki még békeidőben s többször egymásután a vörös hadsereg vezetőségét... Az igazi hibát abban kell keresni, hogy *a tömegében óriási szovjet hadsereg és hadfelszerelés tagoltsága nyers és hajlithatatlan maradt s nem lehetett a szükségletekhez idomitani.* Arra alkották és képezték ki a vörös hadsereget, hogy roppant sulyával s az előre kiválasztott helyen tapossa a földbe az ellenállást s zúduljon rá feltartóztathatatlanul a meglepett Európára, de amikor titkos helyezkedése közben rácsaptak, megtámadták s más helyeken kényszerítették döntésre, mint ahol akarta, minden kész terv összezavarodott a tábornokok fejében s az egyetlen maradék lehetőség a tűzzel, vassal és pisztollyal biztosított védekezés volt. Ez a vad és kétségbeesett védekezés 5 hónapon át örökös hátrálással végződött, ami nem a vesztett terület miatt komoly hátrány, hanem azért, mert a *támadóé a kezdeményezés s igy a szövetségesek határozták meg állandóan, hogy a vörös hadsereg hol, merre és miért fusson, szabályszerűen előkészíteni önmaga végleges vereségét...* Öt hónap alatt, a szovjet hadvezetőség egyetlen napra sem tudta megszabni az események irányát! Nem Budennij gyöngesége miatt terelődött Délukrajnába a nagy előnyomulás, hanem azért verték meg Budennijt, mert Délukrajna elfoglalása volt az első fontos hadműveleti cél. Ha Leningrad meghódítása lett volna komoly elsődleges feladat, akkor ma már nem próbálnának meg kétségbeesett kitöréseket a névaparti város körülzárt csapatai. *A szövetséges haderők egyforma nyomással rátapadnak a szovjet frontra, nem engedik meg nagyobb seregtestek átvetését egyik szakaszról a másikra, de fokozni tudják saját támadási lendületüket azokon a helyeken, ahol az áttörést az általános hadműveleti terv megkívánja.* Ezért jámbor polgári álmodozás a hadiszerencse megfordulásának demokrata kívánalma. A szovjet először mérhetetlen áldozatokkal *meg kellene szerezze a kezdeményezést* s csak azután dőlne el a kétes kérdés, hogy a drága előnyt *ki tudná-e használni,* vagy idő előtt belepusztulna a kezdeti erőfeszítésbe — ami igen valószínű..

Rosztov elfoglalása

rendkívül sulyos csapás a szovjetre. A déli vörös hadsereg tartalékerőinek javát feláldozta a város védelmében, de nem tudta feltartóztatni a két ol-

HARC AZ OCEÁNON.

A német tengeralattjáró egész éjszaka egy angol hajókaraván kellős közepéről pusztította az angol hajókat s hajnalra teljes gőzzel elmenekült a maradék karaván. A felszínen úszó tengeralattjárót sűrű köd borította a viharos tengeren s csak néhány száz méter távolságból vette észre az őrség a feléjük rohanó angol rombolót. Lemerülni már nem volt idő. Csak a támadás segíthetett! Gyors parancsszavakra végső erőfeszítéssel dolgoztak a Diesel-motorok, a tengeralattjáró támadásra fordult s a torpedók kizuhantak a vizre. Útjuk élet vagy halál...

A parancsnoki híd alatt találta el a torpedó az angol rombolót. A derékba roppant hajótest körül felcsaptak a lángok s három perc mulva már csak égő olajfoltok mutatták a romboló hullámsírját...

ÚTBAN MOSZKVA FELÉ
A hosszú kocsioszlopok fölött a szállító repülőgépek zúgnak egész nap...

HARC EGY PORRÁÉGŐ FALUÉRT

FORDULATOK

Irta:
Rajniss Ferenc

dalról benyomuló német rohamcsapatokat. *Kleist* vezérezredes páncélosai és *Greim* repülőtábornok légi alakulatai széttörték a védelmet s megnyitották az utat a Kaukázus északi lejtőire. *Vorosilovgrad* körül is tombol a harc s az arcvonal kiszélesedhetik Sztalingrad és a Kaspi-tenger felé.

Rosztov közel 600.000 lakosával kulcsvárosa a Kaukázus kapujának. Az egyetlen *kettős vágányú vasútvonal Bakuból*, Rosztovon át fordul északnyugatnak, a Kaukázus két komoly *hadiútja* Rosztovban találkozik s itt halad keresztül az *olajvezeték* a doneci ipartelepekre. A kiépített volga—doni csatorna hajózása Rosztovnál éri el a tengert s az ipari és mezőgazdasági árucserének délen Rosztov a központja. A szovjet legnagyobb *mezőgazdasági gépgyára* mellett fegyver-, lőszer- és ágyúgyára is van.

Kercs elfoglalása miatt a rosztovi előnyomulás fontossága megkétszereződött, mert a német gépesített osztagok előretörhetnek az Azovi-tenger keleti partján s a lázasan megerősített utolsó szovjetkikötőket a szárazföld felől fenyegethetik. Az új német győzelem kihatását a Közelkelet is megérzi s a heti térképünkön feltüntetett területeken, le a Földközitengerig, megnöveli Anglia gondjait. *Szűkszavú hadijelentések számolnak be a doneci iparvidéken elért újabb eredményekről s a krimi félszigeten Szebasztopol súlyos bombázásáról és sok hajó elsüllyesztéséről. A Fekete-tengeri szovjet hadi és kereskedelmi hajóhad elpusztul lassan, csak a tengeralattjárók menekülnek távolabbi vizekre és elsüllyesztik az útjukba kerülő török gőzösöket... Ankarában nagy a felháborodás az oktalan pusztítási düh miatt...*

A magyar hősiség

fényes eredményeiről számol be egy *dicsérő parancs*, amelyet a magyar seregtestek parancsnoka adott ki, egyik gépkocsizó dandárunk vitéz harcairól. A dicsérő parancs lényeges részét a következőkben közöljük:

„Mivel az áttörésre hivatott szomszédos seregtest az erős ellenséges ellenhatás és napokig leküzdhetetlen terepviszonyok miatt nem tudta támadásával az áttörést elérni, utóbb mi kaptuk a feladatot, hogy erőszakoljuk ki az ellenség védelmén való átjutást.

Az ellenséges védelem teljes mélységében való áttörésének feladatát igen nehéz viszonyok között ez a honvéd gépkocsizó dandár oldotta meg olyan kiváló eredménnyel, hogy támadásával az elakadt szomszéd szövetséges hadosztályt is magával rántotta.

Az október 19-én indított támadás — a német felső vezetés legteljesebb elismerésére — már az első napon három hídfőt eredményezett a B.-patakon. Az n.-ik gépkocsizó zászlóalj még 19—20. éjjel utcai harcok árán kiverte a túlerőben lévő ellenséget R.-ből.

A dandár ezután a legnehezebb időjárási és talajviszonyok ellenére olyan lendülettel folytatta támadását, hogy már 20—21. éjjel az ellenségtől legnagyobb tervszerűséggel megerősitett és szívósan védett M.-t is birtokába vette. A harcban különösen kitüntette magát századával együtt *Szentgyörgyi Zoltán főhadnagy, aki mocsaras nádason és vízzel telt harckocsiárkon áttörve, előre-megkerülte és az éj sötétjében teljesen meglepte, majd pedig állá-*

A LENINGRÁDI SÁNCOKBAN

EZ SZEBASZTOPOL!
A gyönyörű légi felvétel a gyakori mélyrepülésekről tanúskodik. Szebasztopol már a német ágyúk tűzhatása alatt várja elkerülhetetlen sorsát. A város és a kikötő a Fekete-tenger ura. Most éppen gazdát cserél...

OLASZ-NÉMET HAJÓKARAVÁN A FÖLDKÖZI-TENGEREN
Baloldalon a kiválóan felfegyverzett kis gyorshajó, a legjobb védelem váratlan tengeralattjáró-támadás ellen.

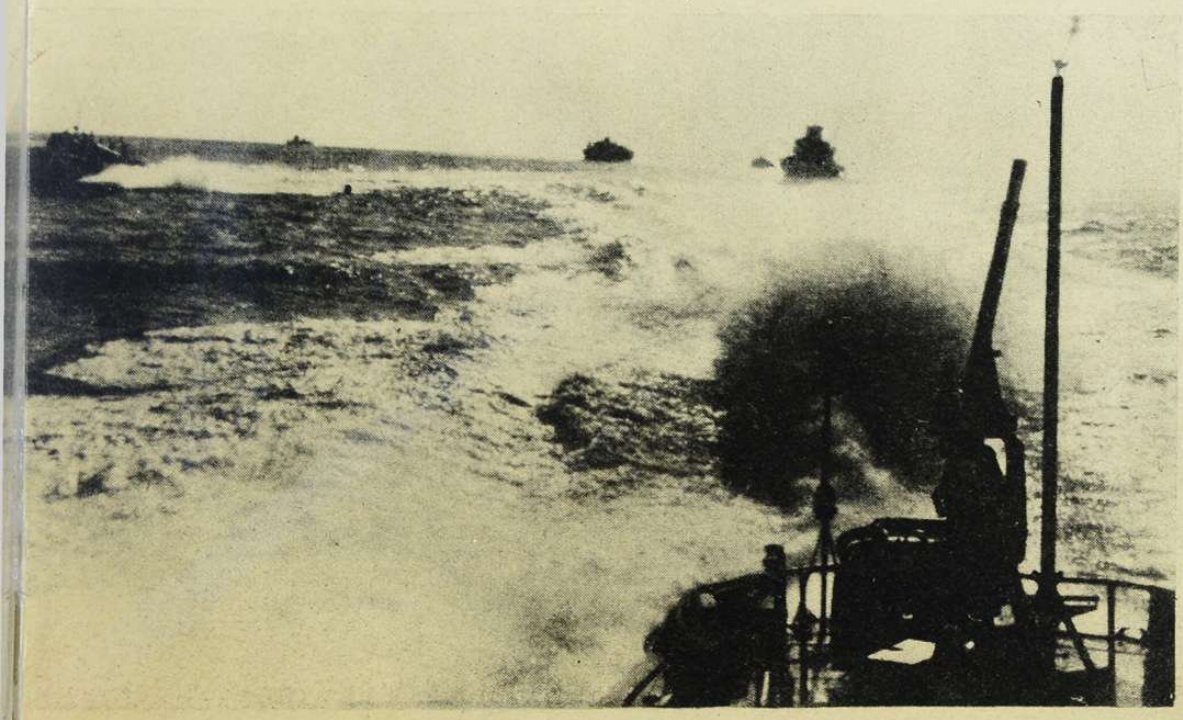

A MOSZKVAI ARCVONAL KÉT SZÁRNYÁN

NAGY MŰVÉSZEK ALKOTÁSAIRA EMLÉKEZTETŐ FÉNYKÉP, EGY SZÜKSÉGHÍDON TÖRTÉNŐ ÁTKELÉSRŐL A MOSZKVAI KÖRZETBEN...

GÉPPUSKÁSOK A MOSZKVAI FRONTON

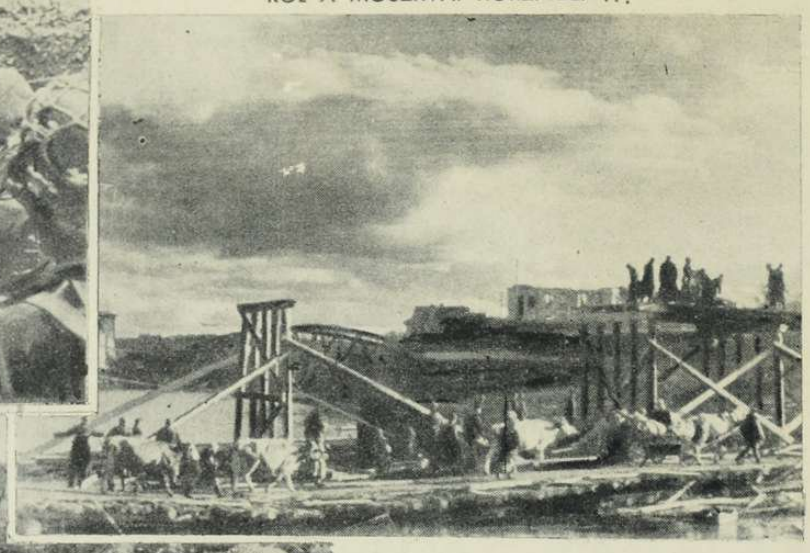

TÉRDIG SÁRBAN GÁZOLNAK
a katonák a moszkvai körzetben, de jókedvben azért nincs hiány.

Német vaskereszttel kitüntetett magyar honvéd

SZALMAVAL JAVÍTJÁK
a mocsaras úttestet a moszkvai útvonalon...

BENYOMULÁS AZ ÉGO FALUBA A MOSZKVAI ÁRCVONALON

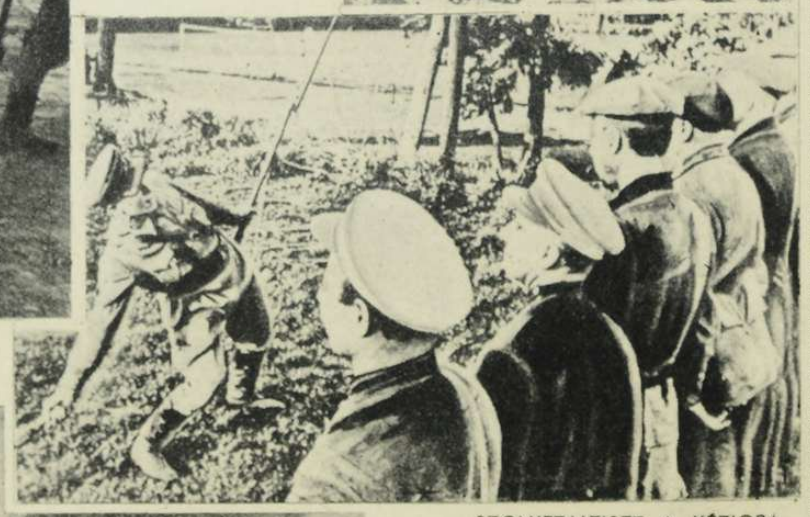

SZOVJETALTISZT A KÉZIGRANÁT HASZNÁLATÁRA TANÍTJA A CIVIL LAKOSSÁGOT EGY MOSZKVAI SPORTTÉREN

ÉGO FALVAK SOKASÁGÁN ÁT VEZET AZ ÚT MOSZKVA ALÁ...

saiból kiverte az ellenséget. A dandár 21-én reggel heves ellenséges ellentámadás utcai harcokban történt elhárítása után tovább folytatta előretörését és *700 foglyot ejtve még aznap mindenütt elérte támadásai céljait.*

21-én a hadsereg parancsnoka táviratilag fejezte ki dicsérő elismerését a magyar seregtestnek kedvezőtlen viszonyok között végrehajtott kiváló teljesítményéért. Külön távirati parancsban pedig legteljesebb elismerését adta tudtul Szentgyörgyi főhadnagynak és századának kimagasló vitézsége és teljesítménye felett.

A dandár e hadműveleti időszakban a *Nowa Usica-, Petsara-, Tsauszewo-, Ingul-menti nikopoli nowakekemkai* és *zaporozsjei* dicsőséges harcok után ismét hervadhatatlan babérokat aratott. Nemcsak ennek a gépkocsizó dandárnak és a többi magyar seregtestnek, hanem a magyar vitézségnek és harci erényeknek is újabb történelmi emléket állított. Nagy szövetségeseink és az ellenség előtt a magyar fegyver becsületét öregbítette és a magyar faj kiváló katonai erényeit és elhivatottságát ismét fényesen igazolta..."

Moszkva végveszedelmét

nem német jelentés, hanem szovjet híradás kiáltja a világba. *A moszkvai rádió jelentése szerint a főváros helyzete válságos.* A *mozsajszki* arcvonalon a német csapatok áttörték a szovjetállásokat *Selkovka* felé, Moszkvától délkeletre pedig a harc olyan méreteket öltött, hogy *„a világtörténelem legnagyobb csatájának nevezhető..."* Részleteket természetesen nem közöl a moszkvai rádió, de a *Pravda* új felszólításából, amelyben minden építőmunkást halandót felszólít a *„szent város"* védelmére, kiérződik, hogy *Moszkva körül megindult az általános támadás.*

A németek azt jelentik, hogy Moszkvától délre felgöngyölítették a szovjet erős tábori állásait s a rohamcsapatok újabb rést vágtak a szovjetfőváros védelmi berendezésében. A német légierő *Vologdáig* bombázza a vasúti vonalakat s szétugrasztja Moszkva mögött a csapatgyülekezéseket. *Kalinin* felől s a *Volga* felső folyásánál is óriás támadásokat jelentenek s Londonban úgy magyarázzák a helyzetet, hogy a német hadvezetőség nyugatról csak azért intéz heves rohamot Moszkvára, hogy északon és délen tehermentesítse a bekerítő szárnyak előretörését. Moszkva védőhadseregének minden ellentámadását véresen visszaverték s a város iparlelepeit és hadi célpontjait a légi haderő éjjel-nappal bombázza. A szovjet most már a moszkvai térben is próbálkozik *lovasrohamokkal*, természetesen eredménytelenül. A lelkiismeretlen emberpazarlás felülmúl minden képzeletet s nem használ semmit, mert az ostromló csapatok zárótüzében a kalandor kísérletezések összeomlanak.

Tichvin harcvonalán a németek 113 szovjetállást foglaltak el s a Ladoga-parti harcokban is szorosabbra húzták *Leningrád* záróövezetét. A befagyott Néván át kisebb-nagyobb kötelékek egész héten át próbálkoztak a sikertelen áttöréssel. Egy német zászlóalj előtt 500 halott szovjetkatona maradt

ROMMEL TÁBORNOK,
aki életének legnagyobb csatáját vívja az afrikai harctéren...
(Wolf Willrich festménye)

a Néva jegén. A nyomorgó lakosság tömegesen átmenekül a németekhez. *Sok a kivégzés Leningrádban és még több a német légi támadás...* Északkaréliában megszokott harcok folynak s a Murmanszk vonalán sikeresen haladnak előre a hadműveletek.

A jelentések összevetéséből nyilvánvaló, hogy a keleti hadszintér 1200 kilométeres arcvonalán megindult újra az általános támadás, lekötni minden szovjeterőt, s áttörni újra valahol a meglazult állásokat...

Marmarika

sivatagjaiban döntő jelentőségű csaták dühöngenek! Churchill bejelentette az alsóházban, hogy az angol hadsereg *öt hónap óta készül* az általános támadásra s annak gyors sikerét reméli. Az angol *nílusi hadsereg Auchinleck* tábornok vezetése alatt minden erejét harcbavetette a döntés kierőszakolására. A tengeri, légi és szárazföldi rohamot *három Cunningham vezeti;* a flottának *Anrew* Cunningham, a légierőnek *Arthur* Cunningham és a támadó hadseregnek *Allan* Cunningham a parancsnoka... A londoni sajtó örömmel jelenti, hogy a szovjet tehermentesítése megkezdődött s Sztalin kérését a *második front* megnyitására teljesítették... Az angolok azt remélik, hogy felszabadítják Tobrukot, elfoglalják Libiát és a Földközi-tenger teljes déli partvidékét s ebben az esetben *a közelkeleti hadsereget átvezényelhetik a Kaukázusba és szabadon használhatják a Földközi-tengert...*

A sivatagi harc 300 kilométeres arcvonalon dühöng. *Homokviharok, nagy esőzések és váratlan lehülés zavarják a csata gyors kifejlődését* s nem következhetik be *Churchill* furcsa jóslása, hogy *„két óra alatt minden eldőlhet az egyik, vagy a másik fél javára..."*

Sidi Omar és Szollum között napok óta folyik a páncélosok harca s a *Dzserabub* oázis déli szakaszán a megingott angol támadásra olasz ellentámadás következett. *Tobrukból* többször kitört a tenger felől friss csapatokkal megerősített védőőrség, de a gyilkos német-olasz tüzérségi tűz allandóan visszavetette. *A levegőben, a földön és a tengeren szakadatlan a véres és elszánt ütközetek*

A MARMARIKAI HADSZINTÉR

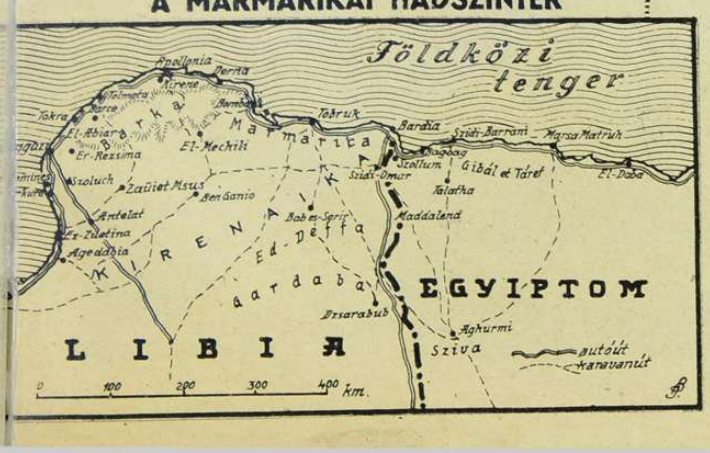

OLASZ FELVONULÁS MARMARIKÁBAN, ANGOL GRANÁTOK VERIK A MAGASBA A SIVATAG HOMOKJÁT... Hosszú készülődés után, Anglia gyarmati seregei az elmúlott hét folyamán általános támadást kezdtek 150 kilométeres arcvonalon, Tobruknak és a marmarikai tengerpartnak felszabadítására. Az óriás csata eredményéről lapzártakor még nincs hivatalos értesítés.

A MARMARIKAI CSATA

NÉMET PARANCSNOKI ÁLLÁS TOBRUK ELŐTT. Az erős angol kitörés feltartóztatására kiadják a parancsokat.

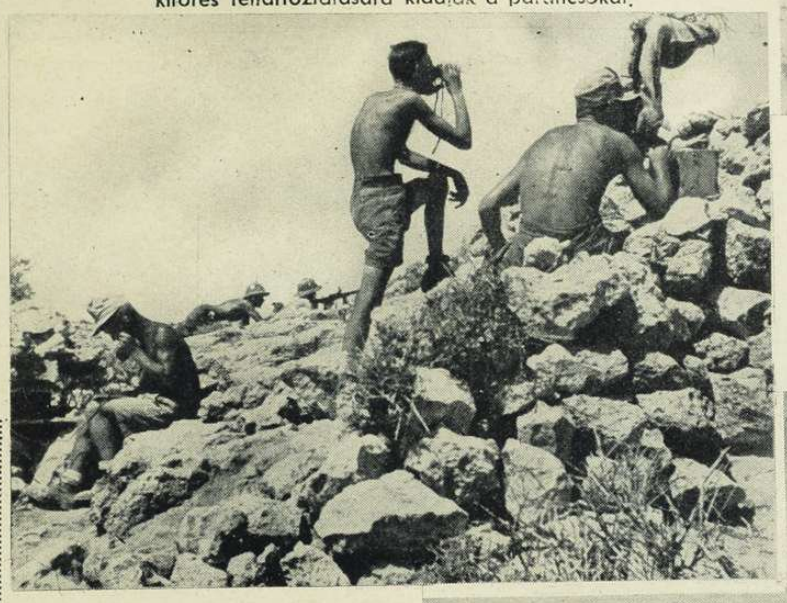

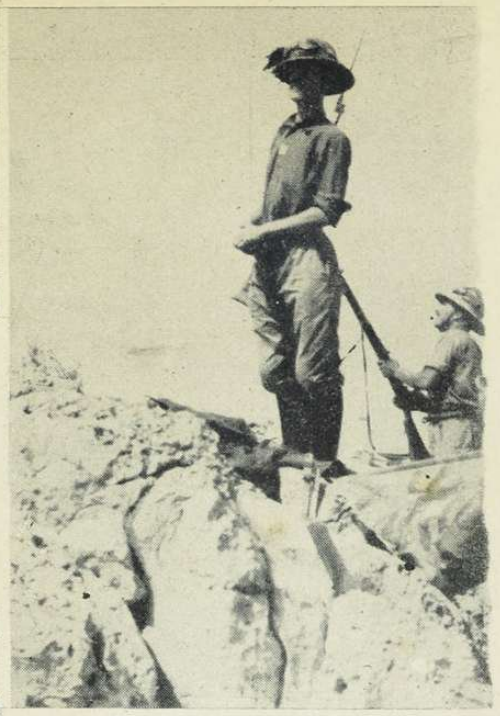

Bersaglieri őrség Sollum előtt.

OLASZ PÁNCÉLOSOK A SIVATAGI HARCBAN

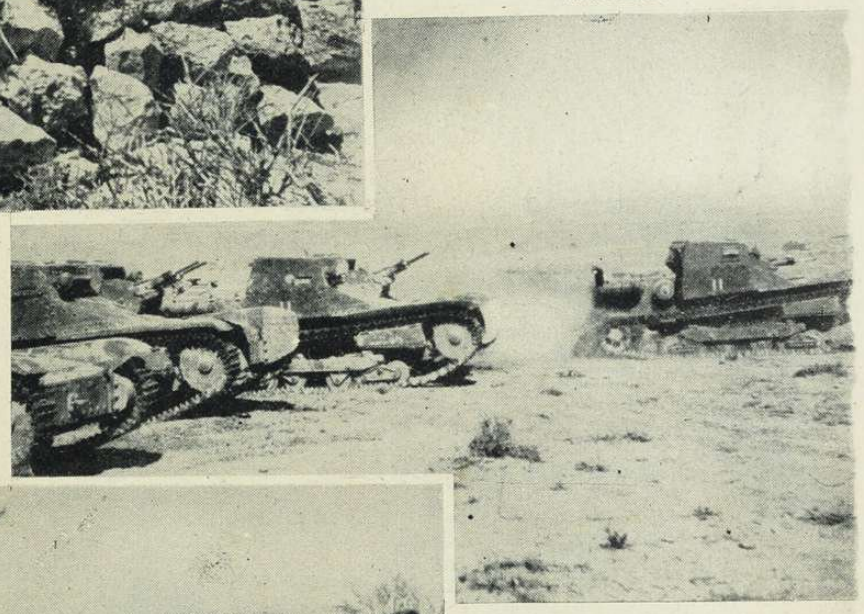

Német-olasz-arab találkozás a sivatagi kútnál

Olasz tüzérek harca a támadó angol csapatok ellen

Közös német-olasz állásból verik vissza az angol páncélosok súlyos támadását.

KERCS,

A KRIMI FÉLSZIGET LEGFONTOSABB KIKOTŐJE, A SZOVETSÉGESEKÉ!

Légifelvétel Kercs kikötőjéről

sora, Rommel tábornok hadteste már 260 angol harckocsit és 200 páncélozott járművet semmisített meg. Az olasz Ariete-hadosztály 250 páncélos járművet s közöttük 50 harckocsit pusztított el az angol támadások visszaverésében. A heves légi ütközetekben sok angol gép zuhan lángokban a sivatag homokjára. Az angol harckocsik legnagyobb része amerikai gyártmány. A harcbavetett egységek között cseh és lengyel légiókat is felhasználnak. *Olasz légi alakulatok ezen a héten vezették a legnagyobb támadást Malta szigete ellen, megzavarni az angol utánpótlás lehetőségeit.*

Nyilvánvaló, hogy *Anglia* gyarmati birodalmának védelmére s megtépázott tekintélyének helyreállítására *Marmarikában élet-halálharcot kezdett,* amelynek végső eredménye az európai háborúra komoly hatást nem gyakorolhat, *de Anglia tekintélyét, ha veszít, az afrikai térben s az arabstörök népek világában véglegesen megrendítheti. Súlyos veszteség volna Angliának már az is, ha a Tobrukra irányuló áttörési kísérlet sikertelen maradna...* Anglia gondosan vigyázott arra, hogy a támadás megkezdése előtt, *haderejének számbeli fölényét* s hadfelszerelésének gazdag utánpótlását biztosítsa s ezért a kudarc *katonai gyöngeségének* bizonysága lenne.

A világpolitika frontján

Rosztov, Moszkva és Marmarika a hét katonai eseményeinek meghatározói s mellettük megszokott, állandó harcok illeszkednek az összképbe a nyugati tengereken, Anglia fölött és Keletafrikában, ahol az olasz védőcsapatok szuronyrohamokkal tartják fel az angol támadást s egyes kisebb helyeken egy szálig elvéreznek Olaszországért.

A demokráciák nemzetközi szövetségében nagy izgalmat okozott a beteg *Weygand* tábornok nyugalomba vonulása. Amerika az élelmiszerszállítmányok teljes beszüntetését helyezte kilátásba s *Dakar* neve újra az előtérbe került. *Franciaország afrikai gyarmatainak megszerzése, az angol politika változatlan célja...*

A *japán—amerikai tárgyalásokról* vasárnap és hétfőn kedvező hírek érkeztek, de a *békés megegyezés sokkal nehezebb, mint ahogy azt az új jelentések beállítják.* Anglia mindent megpróbál a helyzet elmérgesítése érdekében és Japán nem tűrheti el az örökös provokálásokat.

Roosevelt aláírta már a kereskedelmi hajók felfegyverzéséről szóló törvényt és a forgalom elindítása az angol kikötők felé, új bonyodalmak forrása lehet...

A moszkvai kommunisták összehívták az ázsiai népek bolseviki ügynökeit Vladivosztokba egy nagyszabású Komintern gyülésre! Sztalin még a barátokká fogadott demokráciákban is iparkodik közvetlenül a népet mérgezni meg a III. Internacionálé forradalmi céljaival, hogy a törvényes kormányoktól függetlenül teremthessen politikai rohamcsapatokat a szovjet szolgálatára. *Londonban Majszki* szovjetkövet szervezte meg az új bizottságot a Komintern bizalmas megsegítésére s rengeteg nyugtalanító jele van annak, hogy Sztalinék az elmaradó katonai sikereket *kommunista propagandával* próbálják pótolni az egész világon. *Ennek a földalatti aknamunkának véget vet az európai térben a berlini antikomintern-találkozás, ahol a tengelyhatalmak oldalán álló összes országok államférfiai gyülekeznek össze közös értekezletre.*

A háború mélyén világnézeti erők csapnak össze s így van ez jól, mert új világot csak tiszta, világos, határozott és félreérthetetlen elvekre és elhatározásokra lehet felépíteni!..

KALININ UTCÁIN
meglátszanak a — Moszkváért vívott harc nyomai...

KALININ MOGOTT
támadási parancsra vár a páncélos harckocsi.

RIADÓ!
Angol repülőgépek közelednek egy német előőrs hajóhoz

FOGOLY
ANGOL REPÜLŐ
indulnak az el
kihallgatásra

BEVONULÁS SZTALINÓBA
A hatalmas iparváros elfoglalásával, a szövetséges seregek a Donec-medence hadfelszerelési kulcspontját csavarták ki a szovjet kezéből.

A HÉT TÉRKÉPE

Régi magyar világ

A száz év előtti külföldi hírekért ez alkalommal egészen *Ausztráliáig* elkalandozunk.

Száz évvel ezelőtt az ausztráliai *Port Nicholsonban*, a gyarmati szabadalmak elnyerése felett érzett örömben a neuseelandi társaság *Russel* lord tiszteletére nagy lakomát adott s ezen olyan pohárköszöntő hangzott el, amely meglepő hangjával a világsajtót is bejárta, egész a budapesti napilapokig. Az ausztráliai kormányzó beszédében különösen érdekes volt a következő mondat:

«Nem minden aggodalom nélkül tekintek Ausztrália és Neuseeland jövőjére. Hallgatva más nemzetekről, ha meggondoljuk, hogy mi történt a mi uralkodásunk alatt Afrikában és Ausztráliában, *méltán pirulnunk kell,* hogy ilyenek egy művelt korban történhetnek, s hogy ezek a tartományok oly emberek általi felfedezések eredményei, *kik magukat hibásan nevezik keresztényeknek . . .»*

Idehaza, száz évvel ezelőtt, korán beállott a tél. Az ország vastag hólepedő alatt pihent s a magyar élet csöndes téli álomba merült.

«. . . Felvidéki levelek szerint a hó majd mindenütt több lábnyi magasságú, mi a közlekedést oly annyira késlelteti és nehezíti, hogy *a bécsi posta többször, rendes időn túl, 24 óráig, sőt továbbig is elmaradozik,* mi különösen a kereskedőségre igen kellemetlen, mert gyakran 24 órányi közidő elmulasztása bukást, vagy legalább tetemesb károkat okoz részint az egyes vállalatoknak, részint az egész, összes kereskedési tömegnek . . .»

Ahogy írták:

«A téli hideg a tüzifát igen megdrágította s a szegénység fázni kezd.»

Érdekes téli hír:

«Végre fűttetik a Nemzeti színház. Hogy ez eddig nem történt, oka az, mert a színház fedélteteje egy része még nem volt kész, aztán az egyik kemence is használhatatlanná romlott. Mind a két baj csak a napokban lőn elhárítva.»

Ebben a behavazott világban a magyar csöndes gondolatai egészen elméleti síkon mozogtak. Megjelent egy kétoldalas nyomtatványka, melynek tartalmát a napilapok kiszerkesztették:

«. . . E rövid oldalacska igen fontos kérdést intéz a magyar hon tudósaihoz. Tudniillik miután Magyarország némely táján, kivált túl a Dunán, szokásban van *Márton lúdjának elköltése,* Szent Márton püspök legendájában pedig e nevezetes lúdról de csak egy betű sincs, *nyomozzák ki a hon tudomány búvárjai, honnan vette eredetét a Márton lúdja.* Jutalom nincs a megfejtőnek kitűzve . . .»

A téli esték csöndjében némelykor hangos zenebonák esnek:

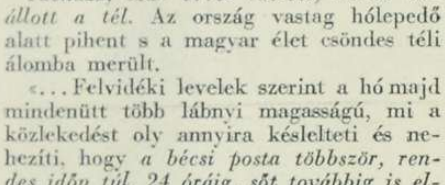

«. . . Folyó hó 9-én este 10 és fél órakor a *Zrinyi-kávéház* körül oly zsibaj és robogás dühönge, *mintha valamennyi játékhős végórája ütött volna.* Mint szemtanutól hallánk, *Guerra lovagtársasági igazgató szerecsen inasát* valamely csinyért akará néhány poroszló befogni, ki a szabadság édes érzetétől izgatva, *korbácscsapásokkal igyekezék magát védeni,* mit az ellenfél erős ütlegekkel viszonza; s e baromi bánásmód már-már kifárasztá vala a szerecsen ordítására összetódult sokaságot, ha *egy emberbarát a poroszlókat meg nem feddi,* minek következtében *a delikvens megkötözve beviteték, de tovább nem agyaltatott . . .»*

A fenti hírben megnevezett «lovagtársasági igazgató» alighanem cirkusz-igazgató volt, s ilyen minőségben, úgy látszik, éjszakai botrányhős. Erre enged következtetni egy másik hír, mely ugyan színházról beszél, de egy kis oldalvágást Guerra úr felé is elhelyez:

«A magyar színházban, a nemzetiben most sűrűn váltják fel egymást az operák. Éppen úgy van ezekkel, mint Guerra lovagtársaságával, sok lárma, rettenetes művészet . . .»

Az ilyen téli délutánokon, lassan készülődve a karácsonyi meglepetésekre, *a budapesti magyar ember lefényképezteti magát.* A fényképnél még óhajtott sikert jelentett az, hogy *a kép a megrendelőjéhez hasonlított is.* A fényképek akkor még *pléhlapra készültek* s a nevük *daguerrotypia* volt:

«. . . Marastoninak Daguerrotyp arcképeivel sok szerencséje van. Jelenleg oly tökélyre vivé művészetét, hogy *azt a szobában is s a napnak minden órájában gyakorolhatja.* Látogatóinak növekvő száma lehetségessé tevé az arcfestések árát felére leszállítani s ezt is csak akkor követeli, ha a tulajdonos jól eltalált arcképével meg van elégedve. A művész lakik a feldunasoron, a Nákó-ház második emeletén. *Egy arcképnek ára öt pengő.»*

Idejegyezzünk még egy-két társadalmi apró hírt:

. . . Mult vasárnap *Wodianer Samu pesti izraelita nagykereskedő református vallásra tért s keresztatyja Teleki József gróf koronaőr Őexcellenciája lett. — Bloch* Móric magyar-héber bibliájából ismét két füzet jelent meg, a korábbi füzetekhez hasonló díszes kiadásban. Buzgó törekvéseiknek legjobb sikert kívánhatunk . . .»

Az ilyen borongós, ködös időben, még száz év előtt nagyon ritka, öngyilkosoknak sincs szerencséje:

«Egy itteni cukroslegény élete édességei közt sok keserűt is lelvén, mult vasárnap az «Angol királynőben» meglőtte magát. A fegyvert magára irányozá és oly erősen tölté meg, hogy a lövés után a pisztoly, két ablaktáblán keresztül az udvarra esett. *A cukroslegény sérüléseit bekötözték, az üvegekért azonban pénztárcája nagy kárát vallá.»*

Ahogy Petőfi téli versében írja: «Most uralkodnak a szelek, s viharok» — tehát most van ideje a rangos, verekedős megyegyűléseknek is. Egy ilyenről nagyon szemléltető leírást közöl a *Jelenkor:*

«Egy járvány uralkodik nagymértékben a megyékben s ez a kortesmirigy, vagy kortesdüh. Ezelőtt még a tisztújításokra, követválasztásokra használták a kortesecket, s most már a megyegyűléseken is aplikáljuk. Minden csapatnak van egy kis fejecskéje, vagy úgynevezett vezére, vagy, — hogy igazán fejezzük ki, — *hangamestere.* S most elmondom, mint folyt le egy gyűlés.

Első nap az újoncállítás vettetvén fel, a terem tele volt néppel, de a rend mégis tűrhető volt. Másnap ugyan e tárgy folytattatván, már tömve volt a terem, s a zaj nagyobb, a rend kisebb. Még harmadik nap is lett volna folytatandó. *Kettőzött számú kortes, a terem rakva, még a kályhák teteje is, folyosók le egész a kapuig hemzsegtek kortesektől . . .*

Helyet fogván az elnökség, *az «éljen» kiáltás jó időt elvett.* Ezután két szónok akarván beszélni, — az egyik fekete, a másik fehér, — az egész terem *egy zsinatkaosszá vált. Egyik rész X-et kiáltott, a másik Y-ont, s ez így tartott egy álló óráig, csak a tollas süvegeket láttuk a légben hadarázni, de hangot érteni csak akarni is, képtelenség volt.* Kinek Bábel népéről fogalma nem volt, s ezt látta, nyugtassa meg magát, hogy az eredetinek hűbb másolatát soha sehol nem találhatná.

Az ügyész felszólításai egy kis csendet szültek, de csak kicsit ám! *Erre ismét azon tanakodtunk, hogy miről tanakodjunk.* Egy rész azt vitatta, hogy az elkezdett újoncügyet kell már egyszer bevégezni, másik fél azt, hogy *az halasztassék ismét másnapra. Ezt nem döntöttük el, nagy zaj közt.*

Most a negyedik nap. Most már jókor reggel hozzáláttunk a csatázáshoz. *A feketék kifurkósbotozták a teremből a fehéreket, beszagatván vezérük fejét és néhányakat jól megagyalván, őket szétoszlatták, és diadallal, mintha Buda várát vették volna be, foglalták el a termet.*

Soha nyomorultabb, soha szánandóbb alakban nem tűnhet fel az ember, mint ahogy a gyűléseken összeverbuvált kortesekben szemlélhető volt. A nagyobb részben *az inség, a dacos gőggel, s álmos mámorral párosulva,* oly látványt nyujtott, mely a kőszívet szánakozásra bírta volna, meggondolván azt, *hogy e nép mások által bábul használtatik,* megtanulva a korhely életmódot, s itt hozzászokván a dobzódáshoz, *élete fogytáig borkorcsolyává lesz,* s nem szellemi jólétét pazarolja el, néhányak kedvteléseire, hanem még az anyagiakat is sírba temeti, mert *a henyéléshez hozzászokván, nemes ember létére, kinek még a nagyurak is szorongatják kezeiket, «nemes barátom» címmel tisztelve őt, legnagyobb iga számára a munka, mit soha isten igazában nem is végez . . .*

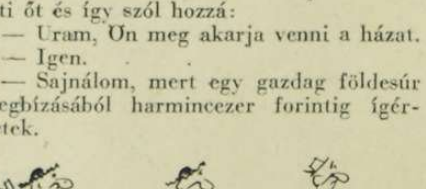

A komoly tanácskozásoknak akadálya a kortes, mivel csak az időt veszti idétlen lármájával. Alig szól valaki kettőt, hármat, felkiált egy *«helyes»*, azt utánaharsogja ezer torok jó darabig, csillapodik a zaj, folytatja beszédét, felkiált egy *«nem úgy van»*. Ezt utána harsogja ezer torok. Felkiált egy *«halljuk»*, utána ezer torok «halljuk», «nem halljuk», *még a drága idő elmúlik s nem végeztünk semmit . . .»*

Ez a zajos hühó érdekelte a magyart, ez a megdöbbentő leírás jellemezte az első korteseket, míg a más utakon járó, gyakorlati észjárású zsidó, a csöndes és eredményes tevékenységet választotta, s befészkelődött mindenfelé az új gazdasági élet hatalmi helyeire. *Politizált a magyar s hódított a zsidó . . .*

Mult számunkban a Honderű hasábjairól ismertettük *a zsidó hajhász;* az élelmes, száz év előtti üzletember sikeres pályájának legelső részét, az első fordulót, s most tovább folytatva, *a második fordulóra érünk:*

«. . . Ezek a hajhász első lépései — írja a Honderű, — mikkel erejét kísérgeti, miként a fiatal sas, midőn először repül ki fészkéből, s valamint ez mindig magasabbra emelkedik, úgy ő is folyvást tágulva, terjeszti hatáskörét.

Árverési napokon mindig jelen van a város telekbírói hivatalában s mihelyt észreveszi, hogy valakinek kitűnő vagy komoly szándéka van, valamely ház megvételére, azonnal *tüzesen kezdi felverni az árt.* A venni szándékozót ez természetesen nagyon nyugtalanítja, s midőn e nyugtalanság már meglehetősen magas fokra emelkedett, akkor a hajhász félre inti őt és így szól hozzá:

— Uram, Ön meg akarja venni a házat.

— Igen.

— Sajnálom, mert egy gazdag földesúr megbízásából harmincezer forintig ígérhetek.

— Én huszonötezernél többet nem adok.

— Most huszonkétezeren áll.

— Úgy.

— Ha én nem ígérek többet, úgy ezen áron öné a ház.

— Természetesen.

— Ezt pedig ugyancsak megéri.

— Alkalmasint.

— Az én megbízóm gazdag ember és más házat is vehet, ön ellenben becsületes iparűző polgár, egy szó mint száz, *én ötszáz forintért visszalépek . . .*

A polgár kissé gondolkodik, *végre tárcáját elővonja, az ötszáz forintot lefizeti, a ház övé marad, a hajhász pedig nevetve távozik és lelkéből örvend a jó nyereségnek.* Ily visszaélések nagy számmal történnek s fognak is történni míg rendes bánatpénz nem követeltetik az árverőktől . . .»

«Midőn a gyapjúvásár beáll, akkor veszi csak kezdetét az igazi szüret a furfangos zsidó hajhászra nézve. O rendesen a legtapasztalatlanabb termesztőt választja ki magának áldozatul, s annyit beszél neki, sok gyapjúról, kevés pénzről és kimondhatatlanul rossz vásárról, hogy a falusi gazda mindent elhisz s *nagy örömmel adja olcsó áron a gyapjút.* Azonban alig vette fel a felpénzt, s a hajhász már más gyapjúkereskedővel jelenik meg, *ki jóval többet ígér az előbbinél.* A gazda vakarja a fejét, s már éppen ki akarja mondani, hogy a gyapjú el van adva, midőn a hajhász félrevonja őt és így szól hozzá:

— *Ugyan mit gondol nagyságod, ezt a jó vevőt nem szabad elszalasztanunk.*

— De hiszen már eladtam a gyapjút.

— Igen, de még itt van az udvarban. Ez a vevő tüstént lefizeti az egész árt, és mindjárt el is viteti a gyapjút.

— *Hát a másikkal mit csináljunk, aki előbb megvette?*

— *Visszaadjuk neki a felpénzt és útnak bocsátjuk.*

— *Nem szeretem az efféléket.*

— *Óh, nagyságos uram, százan és ezerezren gyakorolják ezen ártatlan fogást.*

— *Csak baj ne származzék belőle.*

— Már az az én gondom.

A gazda végre enged, a pénzt felveszi, a hajhászt megjutalmazza és a gyapjú elvitetik.

Másnap eljön az első vevő, s iszonyú zajt csap és a felpénzt teljességgel nem akarja visszavenni. A becsületes földesúr, nehéz verejtékcseppeket izzad, nevét világért sem akarná törvényszék elé juttatni s mindenáron egyezkedni törekszik a vevővel, ki csak legnagyobb áldozat után hagyja magát lecsendesíteni, hogy már most tulajdonképpen még olcsóbban ment el a gyapjú, mintha az első vevőnek adta volna. S ez igen természetes, mert a hajhász egy kézre dolgozott a két zsidó vevővel s a becsületes földesurat jól megborotválták, aki erősen feltevé magában, hogy ezentúl inkább a faluzó zsidóknak adja el a gyapjúját s legalább a fuvart és a drága pesti életet és a hajhász díját megkíméli . . .»

A zsidó tollasodás e második fordulója után, *jövő számunkban* kerítünk sort a folytatásra, — de már most megjegyezhetjük, hogy *félelmetes a hasonlatosság és a következetesség a zsidó furfangban és a becsületes termelők kifosztásának művészetében, a szabadságharc előtti és utáni időkben. S még csak azt sem mondhatjuk, hogy a magyar régebben nem vette észre a kifosztását . . . Észrevette, de védekező szándékát hatalmas erők bénították meg . . .*

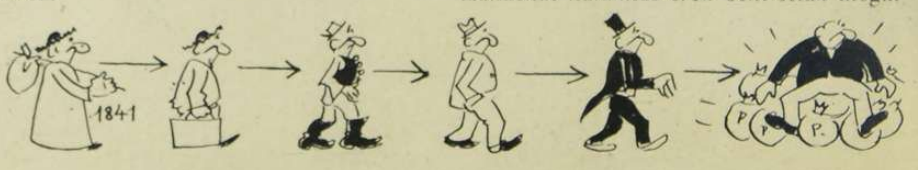

A Beszkárt a közönség kényelmének fokozására tehermentesítő járatokat tervez a sikló mintájára.

— Nem lehet, tessék a villamoson menni!!
— Micsoda?!... Vegye tudomásul, hogy feljelentem életveszélyes fenyegetésért!

(Be kell szolgáltatni a fölösleges zsírkészletet.)

— Te, ez a nő azt mondja, hogy egy deka fölösleges zsírja sincs...

— Hát te honnan jösz, fiam, hiszen fiatal vagy még ahhoz, hogy ide kerülj.

— A Boráros-térről jövök, felszálltam egy hatvanhatosra.

KÜLÖN JELENTENI, EGYÜTT HAZUDNI!

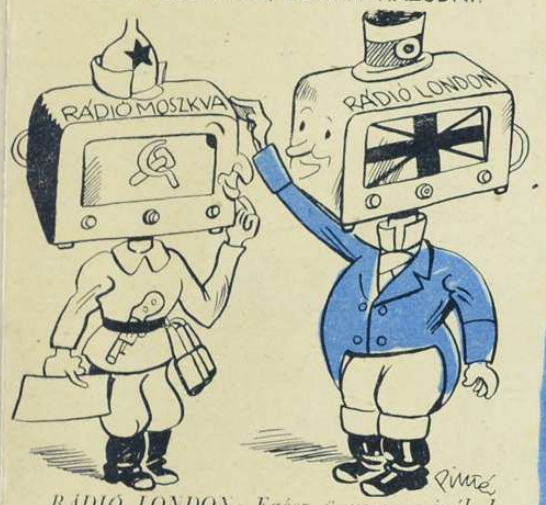

RÁDIÓ LONDON: Egész ügyesen csinálod, nemsokára jobban fogsz hazudni, mint én!

(Pest vármegyében be kell oltani az összes kutyákat, de zsidó állatorvos nem olthat.)

— Na tessék! Már a kutyának sem kellek...

A KÖZÖNSÉG MEGSZALL EGY ÉJJELI JÁRATOT...

SZABAD VALLASGYAKORLAT SZOVJETOROSZORSZÁGBAN

— Galambocskám, most minden bűnödet bevallhatod...

Kérnék egy taxit a jövő hét szerdára a nyugatihoz...
...hogy csak csütörtökre van?...
Jó, majd táviratozok, hogy halasszák el a temetést...

EGYMÁS KÖZÖTT

— Tudja, Schwarcz úr, hogy én milyen kiváló zaghangversenyt rendeznék?
— Psszt!... Ne olyan hangosan!...

— «Most vágj oda, barátom!...»

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: Dr. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel.: Grátzer Antal. Szerkesztőség: Budapest, VIII., József-körút 5. Telefon: 137—103 — Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. II. em. Telefon: 144—400. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Kéziratok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén, Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

Az Óceán mélyén hallgatják feszülten a tengeralattjáró hősei a hazai híreket